

„Mám to štěstí, pad' jsem na to,
tady je ten protijed,
tady je ten grand-elixír,
rozluštil jsem záhadu,
dvacet tisíc lidí hyne
ročně jenom vod hadů!“

5. „Peníze a slávu získám,
lidí se sem povalí,
budou na mě zbožně zírat,
budou zpívat pochvaly,
věci znalci v tisícovkách
budou k Mooki uhánět,
všichni budou zlatem platit
za ten slavnej protijed,
delíriem postižení
budou mít teď naději,
který vidí z chlastu hady,
jak se kolem kroutějí,
myslí jenom, že je vidí,
budou tedy zdraví hned,
když se jenom podívají
na Johnsonův protijed!“

5. /: Žaludek se vobrací
nad velkou lidskou zlobou, :/
/: my za to nemůžeme, :/
/: my jenom jdeme s dobou. :/

6. /: My jenom jdeme s dobou,
šlapeme svoji cestu, :/
/: kdo se z ní odchýlí, :/
/: uniknout nesmí trestu. :/

7. /: Uniknout nesmí trestu,
co zákon trestat praví, :/
/: než na nás přijde řada, :/
/: napijme se na zdraví. :/

8. /: Napijme se na zdraví
a na ta dlouhá léta, :/
/: a na tu spravedlnost :/
/: tam na tom konci světa. :/

9. = 1.

Brzy přišel Johnson se psem,
na šňůře ho za krk ved':
„Stampe, my jim ukážeme,
co je pravej protijed!“
Oba psi pak obdrželi
plnou dávku z hadích žláz,
Johnson nalil extrakt psovi,
který jazyk povypláz'.

8. „Dívejte se,“ řekl Johnson,
„dvacet minut uplyne,
Stamp tu bude běhat kolem,
vaše čubka uhyne!“
Johnsona však po té době
zachvátila němota,
Stamp je tuhý jako biftek,
čubka plná života,
vědec letěl zkusit drogu,
hrůzou chvěl se na těle,
náprstek hned zabil pštroso,
lžička stačí na tele,
všichni hadi v celým světě
nezpůsobí tolik bēd
jako galon šmejdu z listí –
slavný Johnsonův protijed!

Hmi
že se neumírá (že se neumírá),
E A
že se neumírá. :/

2. Ještě kůra na stromech je hnědá,
ticho najdeš už jen v hlubinách,
ještě káně do hnízda si sedá,
dravci ukaž záda, a ne strach,
abys věděl, že jsi pořád svůj,
na duši ti vypalujou znaky,
kámoši, co plaší už jen ptáky,
kolíbají se jako bludný vraky do údolí.

Ref.

3. Ještě jehličí do zadku píchá,
poldové si na tě vyskočí,
ozvaly se ledviny a mícha,
ještě dým tě kouše do očí,
abys věděl, že jsi pořád svůj,
že tě mají holky občas rády,
poznáš lumpy, kteří mají spády
na tvý starý zimní kamarády z údolí.

Ref.